

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-369/11) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport — Dyrektywa 2001/14/WE — Artykuł 4 ust. 1 i art. 30 ust. 3 — Alokacja zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej — Pobieranie opłat — Opłaty za infrastrukturę — Niezależność zarządcy infrastruktury)

(2013/C 344/12)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Montaguti i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmieri, działająca w charakterze pełnomocnika, wspierana przez S. Fiorentina, avvocato dello Stato)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Republika Czeska (przedstawiciel: M. Smolek, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieustanowienie w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów koniecznych w celu zastosowania się do art. 6 ust. 3 i do załącznika II do dyrektywy Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237, s. 25), ze zmianami, jak również do art. 4 ust. 1 i 2, art. 14 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 i 3 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej (Dz.U. L 75, s. 29)

Sentencja

- 1) Republika Włoch uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 4 ust. 1 i art. 30 ust. 3 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej, zmienionej dyrektywą 2007/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r., gdyż nie zapewniła zarządcy infrastruktury niezależności w zakresie pobierania opłat za dostęp do infrastruktury i alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska, Republika Włoch i Republika Czeska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias — Grecja) — Panellinios Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou przeciwko Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

(Sprawa C-373/11) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Ocena ważności — Wspólna polityka rolna — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Dodatkowa płatność w przypadku określonych rodzajów gospodarowania i produkcji wysokojakościowej — Zakres uznania pozostawiony państwom członkowskim — Dyskryminacja — Artykuły 32 WE i 34 WE)

(2013/C 344/13)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulis tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Panellinios Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou

Strona pozwana: Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulis tis Epikrateias — Wykładnia rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1) — Wykładnia art. 2, 32 i 34 WE — Dodatkowa płatność w przypadku określonych rodzajów gospodarowania — Przyznana państwom członkowskim możliwość określenia różnych części składowej krajowych pułapów w celu przyznania dodatkowej pomocy — Różnice w traktowaniu producentów tych samych produktów w zależności od korzystania z tego uprawnienia przez każde państwo członkowskie

Sentencja

Analiza pytania prejudycjalnego nie wykazała niczego, co mogłoby podważyć ważność art. 69 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001,

(WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Innsbruck — Austria) — TEXDATA Software GmbH

(Sprawa C-418/11) (¹)

(Prawo spółek — Swoboda przedsiębiorczości — Jedenasta dyrektywa 89/666/EWG — Ujawnienie dokumentów księgowych — Oddział spółki kapitałowej z siedzibą w innym państwie członkowskim — Sankcja pieniężna w przypadku braku ujawnienia w przewidzianym terminie — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Zasada poszanowania prawa do obrony — Sankcja o odpowiednim, skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym charakterze)

(2013/C 344/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Innsbruck

Strony w postępowaniu głównym

TEXDATA Software GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Innsbruck — Wykładnia art. 49 TFUE i 54 TFUE, art. 47 ust. 2 i art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ogólnej zasady prawa do skutecznego środka prawnego, art. 6 pierwszej dyrektywy Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno współników jak i osób trzecich (Dz.U. L 65, s. 8), art. 60a czwartej dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek z późniejszymi zmianami (Dz.U. L 222, s. 11) oraz art. 38 ust. 6 siódmej dyrektywy Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych (Dz.U. L 193, s. 1) — Ogłoszenie rocznych skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek — Uregulowania państwa członkowskiego przewidujące sankcję pieniężną w przypadku nieprzedłożenia we właściwym sądzie w terminie dziewięciu miesięcy rocznych skonsolidowanych sprawozdań finansowych, bez możliwości złożenia wyjaśnień przez organy spółki

Sentencja

Z zastrzeżeniem ustaleń, jakich powinien dokonać sąd odsyłający, art. 49 TFUE i 54 TFUE, zasady skutecznej ochrony sądowej i poszanowania prawa do obrony oraz art. 12 jedenastej dyrektywy Rady 89/666/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotyczącej wymogów ujawniania informacji odnośnie do oddziałów utworzonych w państwie członkowskim przez niektóre rodzaje spółek podlegające prawu innego państwa należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one obowiązywaniu przepisów krajowych, takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z którymi w przypadku upływu dziewięćmiesięcznego terminu przewidzianego na ujawnienie dokumentów księgowych bezpośrednio nakłada się grzywnę w wysokości co najmniej 700 EUR na spółkę kapitałową, której oddział znajduje się w danym państwie członkowskim, bez skierowania do niej uprzednio wezwania do usunięcia uchybienia i bez stworzenia jej możliwości zajęcia stanowiska w przedmiocie zarzucanego uchybienia.

(¹) Dz.U. C 331 z 12.11.2011

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 września 2013 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-431/11) (¹)

(Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego — Porozumienie EOG — Propozycja zmiany — Decyzja Rady — Wybór podstawy prawnej — Artykuł 48 TFUE — Artykuł 79 ust. 2 lit. b) TFUE)

(2013/C 344/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: C. Murrell, pełnomocnik, wspierana przez A. Dashwooda, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Veiga, A. De Elera i G. Marhic, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Irlandia (przedstawiciele: E. Creedon, pełnomocnik, wspierana przez N. Traversa, BL)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Kreuzschitz i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/407/UE z dnia 6 czerwca 2011 r. dotyczącej stanowiska Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany załącznika VI (Zabezpieczenia społeczne) oraz protokołu 37 do porozumienia o EOG (Dz.U. L 182, s. 12) — Wybór podstawy prawnej (art. 48 TFUE czy art. 79 TFUE)